How much is it worth if it has זמן

- דאית ביה זמן כמה שוה

OVERVIEW

ר' אלעזר ruled that in a case of שנים אדוקים בשטר if one is holding the 'סופס and the other the 2 תורף, each one receives what he is holding. רבינא explained this to mean that we evaluate the difference between a אטר שטר which has שטר (which is written in the חורף) and a שטר which has no זמן. That difference is given to the one who holds the חורף and they divide the rest of the money. אונס מוספות both explain (in their different ways) why is it that we only assess the value of זמן which is written in the חורף and not the other aspects which are written only in the חורף.

– פירש רש"י דמעות ולוה ומלוה לא שיימינן דכתיבי נמי בשיטה אחרונה בטופס בפירש רש"י explained that we do not include in the assessment of the חורף that it contains the amount of money that is owed and the names of the לוה and אוה since these items are also written in the last line of the טופס -

רהוא עיקר דתנן (בבא בתרא דף קסה,ב) כתוב [בו] מלמעלה מנה כולי – which is the main part of the שטר as the משנה taught, 'if it was written above (previously) that the loan was for a מנה, etc, and at the bottom (conclusion) of the שטר two hundred, we always follow the bottom'. Therefore the only advantage of the תורף over the שור which does not appear בשיטה אחרונה בטופס.

תוספות asks on פירש"י:

תימה הא אין למידין משיטה אחרונה⁴ ולכך עושין חזרת השטר⁵ –

 1 The שיטה is the standardized form of a שטר (including the שיטה which repeats what is mentioned previously in the שטר) and includes the signature of the witnesses.

 $^{^2}$ The תורף includes all the pertinent information of the שטר such as the names of the מלוה and לוה, the amount of the loan, and the date of the שטר.

³ Let us assume that the total value of the שטר with the is a hundred או (see following הוספות ד"ה ויחלוקו), and the value without the יוון is eighty ווון (a difference of twenty ווון); if the מלוה is holding the יוון, he receives twenty או לוה plus forty (half of eighty) for a total of sixty זוו. If the לוה is holding the יומן, we deduct twenty from the total and divide the remaining eighty, so he pays the מלוה only forty.

 $^{^4}$ עדים. The עדים שוח were concerned that perhaps the עדים will leave some space between the last line of the שטר and their signature. The מלוה (who is holding the שטר) may be tempted to add something (in his favor) in the space between the שטר and the signature. Therefore the חכמים instituted that the last line of a שטר is meaningless, and we merely repeat on the last line that which was previously written in the שטר. In this way even if the שדים do not sign immediately under the שטר and the מלוה adds anything it will be disregarded.

⁵ How can שטר equate the מוכס (which is the testimony of the שטר) with the (last line of the) שופס which is meaningless?!

And this is astounding (to say that the טופס contains the same as the תורף)! for we do not derive anything from the last line of the שטר, and therefore we merely have a repetition of the salient points of the שטר on the last line.

תוספות rejects s'ישטר statement that we follow the last statement of the ישטר:

ומתניתין דכתוב למעלה מנה לא מיירי בשיטה אחרונה –

And that משנה, which teaches that if a מגה is written above and מאתיים was written below, the rule is that we follow that which was written last, the משנה is not discussing that it was written on the last line of the שטר, but rather later in the שטר, but before the last line.

כירש"י further:

וגם פירש דבעדים לא שיימינן –

And רש"י also explained that we do not assess the value of עדים as belonging to the טופס -

- לינימו 6 דרבן שמעון בן גמליאל אית ליה מודה בשטר שכתבו אין צריך לקיימו 6 Since שטר maintains that if the לוה admitted that he wrote the שטר, then שטר is not necessary, therefore the signature of the קיום is of no value.

תוספות challenges this explanation:

 $-^7$ ופירושו תימה דאם חשב אותו שאינו תופס עדים כאילו יש לו שטר בלא עדים אחל פירושו תימה דאם חשב אותו שאינו תופס עדים is astounding! For if we consider the one who is not grasping the עדים in the שטר (the one who is holding the עדים - עדים without עדים -

אם כן לרבן שמעון בן גמליאל נמי לא אתי שפיר – Then it will not work out even according to רשב"ג -

- דנהי דסבר דאין צריך לקיימו מכל מקום כשאין כלל עדי חתימה פסול For granted that קיום is not required, nonetheless if there are no עדי at all, the שטר is פסול !

תוספות continues to ask (on תוספות):

ועוד במה עדיף תורף מטופס כך השטר פסול בלא טופס כמו בלא תורף – And furthermore what is the advantage of the תורף over the טופס?! The is just as without a טופס without a שטר -

– דאם נמחק אפילו שיטה אחת מן השטר הוא פסול for even if one line is erased from the שטר, it is פסול.

 $^{^6}$ The ברייתא which we are discussing is in a case where the לוה (admits to borrowing but he) claims פרעתי.

 $^{^{7}}$ עדים equates the one who is holding on to the signature of the עדים with the one who is not holding the signature of the עדים, since the עדים are immaterial.

תוספות offers his explanation of our גמרא:

אלא ודאי יש לומר דבמה שהשטר נפסל אין שמין – But rather we must certainly say that we do not assess any aspect of the שטר which invalidates the שטר if it is missing -

דכך שוה כשתופס שיטה אחת מן הטופס כמו תופס לוה ומלוה ומעות ועדים – For it is of the same value when one grasps one line of the שופס as if one grasps the עדים and לוה, מלוה, מעות -

-8והשטר אינו כשר בלא זה כמו בלא וה

For the שטר is not valid without this (טופס) as it is invalid without that - (לוה, מלוה, מעות ועדים)

-⁹אבל זמו שהשטר כשר בלא זמנו שמיו כמה שוה However concerning the date, wherein the שטר without a date, this is what we assess; the value of the date which allows the מלוה to collect from נכסים

חוספות informs us of a different approach to this issue:

ובירושלמי איכא¹⁰ אמר רבי אלעזר הכל הולך אחר מי שתפוס עדים And in the ר"א it states, ר"א maintains it all depends on who is grasping the signature of the פדים -

ופליג אגמרא שלנו דמזכיר זמן 12

And the ירושלמי argues on our גמרא which mentions - זמן

וסובר דעדי מסירה כרתי 13 והשטר כשר בלא עדי חתימה 14

For the ירושלמי maintains that עדי מסירה כרתי and a שטר is without עדי התימה. explains how we assess the value of the עדי התימה:

ושמיו כמה שוה שאיו צריד לחזור אחר עדי מסירה 15

And we assess how much is it worth (for the מלוה) to have the עדי התימה, in order that it will not be necessary to search out the עדי מסירה to verify the validity of the שטר (and the date) -

ולית ליה ההוא לישנא דגט פשוט ובבא בתרא דף קע,א) –

 10 (בדפוסים שלנו ד,ב) ה"א סוף ה"א גיטין.

משועבדים.

⁸ Since (both) the מלוה (and the לוה need the entire שטר including what the other is holding, therefore one has no advantage over the other concerning any part of the שטר which is essential for the שטר to be valid.

 $^{^9}$ See ברכת אברהם אות.

¹¹ This seemingly contradicts that which תוספות previously stated that any item which is indispensible to the שטר cannot be included in the assessment.

¹² See 'Thinking it over' # 1.

¹³ There is a מחלוקת as to which עדי מער create the efficacy of a שטר. According to די זו it is the עדי התימה (those who sign on the שטר which create the effectiveness of the שטר, while ר' אליעזר maintains that עדי מסירה (those who witness the transfer of the כרתי are כרתי.

[.] עדי חתימה without עדי התימה. it may be included in the assessment of the שטר.

¹⁵ See 'Thinking it over' # 2.

And the ירושלמי does not agree with that particular opinion in פרק גט פשוט who claims -

דסבר רבן שמעון בן גמליאל עדי חתימה כרתי:

That עדי התימה כרתי maintains עדי התימה כרתי but rather the ירשב"ג maintains that עדי התימה כרתי holds פרק גט פשוט.

SUMMARY

There is a dispute between רש"י and תוספות why is the only item which is assessed. According to רש"י we cannot assess the names of the מלוה, לוה מלוה, לוה עופס בשורה אחרונה אחרונה אחרונה אובס בשורה אחרונה אחרונה אחרונה שבי"ג we cannot asses the מודה בשטר שכתוב א"צ לקיימו maintains רשב"ג since עדים so the עדים are superfluous. תוספות maintains that we cannot assess any item which is necessary for the שטר therefore we can only assess any item which is currently work assess that we only assess the עדים since they maintain (according to עדי מסירה כרתי that עדי מסירה כרתי that עדים.

THINKING IT OVER

- 1. Why does the ירושלמי mention only עדים as the sole item which is assessed in the זמן; 16 why does he not mention that we assess זמן as well? 17
- 2. עדים explains that when the ירושלמי rules that we follow the עדים, it means that there is an advantage of having ע"ה for that releases the מלוה from searching for the "ע"מ In our case however, where the לוה admits to writing the אטר maintains שטר שטר שכתבו א"צ לקיימו (מודה בשטר שכתבו א"צ לקיימו), we do not need the ע"ה, so what is the advantage of having the "ע"ה?

_

¹⁶ See footnote # 12.

¹⁷ See (אות ד') ברכת אברהם ברכת אברהם מס not offer the following answer to this question: Presumably זמן cannot be assessed since there is no advantage for the one who is holding the זמן; for even without the זמן we can ask the אדי מסירה when the שטר was transferred, and collect from משועבדים from that date onwards. Why not?]

¹⁸ See footnote # 15.